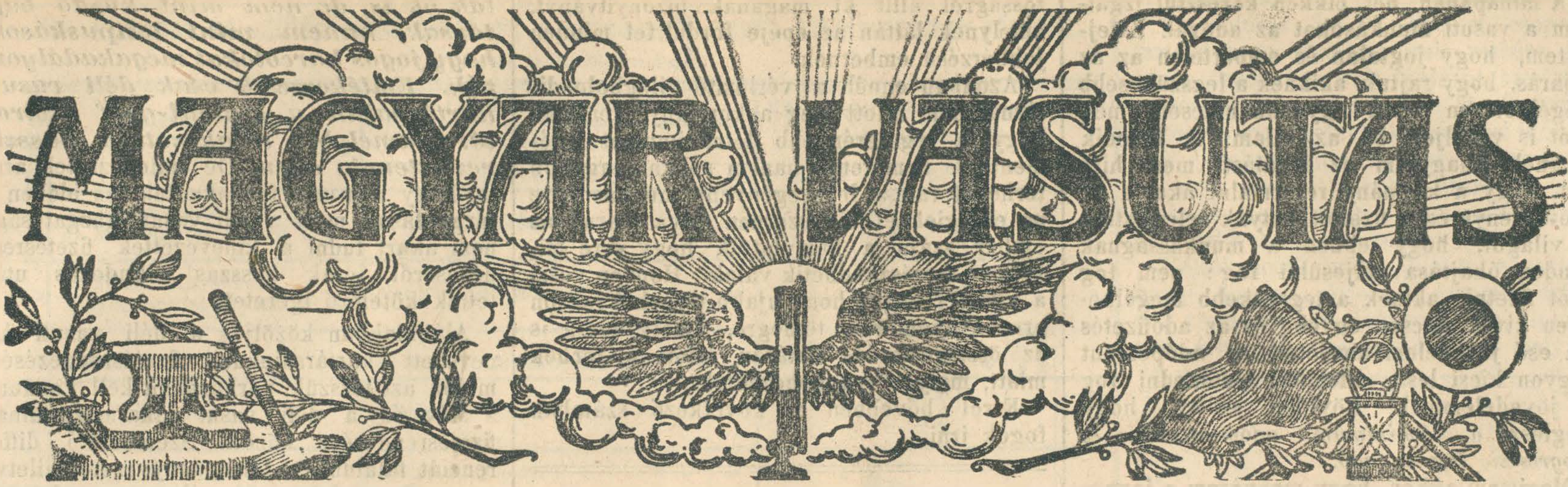

A VASUTI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Garay-utca 16. szám, II. emelet, 9,
ahová minden levél és küldemény címzendő.

Megjelenik
minden héten
pénteken.

Előfizetési árak:
Egy hóra — — — — — 80 kor. Félévre — — — — — 4.80 kor.
Negyedévre — — — — — 2.40 „ Egyes szám — — — — — 20 „
A Szövetség tagjai díjtalanul kapják.

A fegyelmi bíróságok választásához.

A fegyelmi bíróságok választása terén a legnagyobb fejetlenség uralkodik. Az igazgatóság maga hivatalos jelöléseket tesz, amelynek helytelenítését illetőleg egy nézetzen vagyunk a szentkoronásokkal.

Az igazgatóság a választásokat illetőleg minden felvilágosítást megtagad. Minden suba alatt készül, máról-holnapra mindent megváltoztatnak.

Egyes helyeken már leszavaztattak, másutt elhalasztották 28-ára, majd november 4-ére.

A munkásság a folyton változó, nagy titokban tartott, de mégis kiszivárgó hírek után sehogy sem bír eligazodni.

Eleinte az önálló műhelyek részére külön fegyelmi bíróságot terveztek. Egy idő előtt kikerült igazgatósági jelölő-lap alapján azonban kitudt, hogy a budapesti három műhely (északi, keleti és istvántelki) együttesen választ. Sőt legújabbán arról értesülünk, hogy az összes vidéki műhelyek is a budapesti műhelyi külön fegyelmi bíróságra szavazhatnak csak.

Az igazgatóság tudja azt, hogy a vasuti munkásság szervezeten indul a választásokba, elejét akarja annak venni, hogy sok olyan fegyelmi bíróság legyen, ahol öntudatos munkások lesznek beválasztva.

Arra az esetre tehát, ha a vidéki műhelyek nem az ottani, tudniillik helybeli munkások közül választják meg a fegyelmi bírósági tagokat, hanem a fővárosiak közül kell választaniok, úgy a vidéki öntudatos munkásság a következőkre szavazzon:

1. **Kiss Miklós**, asztalos (Keleti kocsi-műhely).
2. **Szító Ferenc**, öntő (Istvántelki fő-műhely).
3. **Quarda Nándor**, vaseszterg. (Északi főműhely).
4. **Berecz Lajos** géplakatos (Északi fő-műhely).
5. **Hirschler Ignác**, rézeszterg. (Istvántelki főműhely).

Az esetben, ha minden műhely a saját munkásaira szavazhat, úgy az egyes műhelyekben felállított jelöltekre szavazzanak.

Ezeket a jelölteket az egyes műhelyek munkásai már úgy is ismerik, *azonkívül a csoportok vezetőségei sokszorosítva szét is osztják.*

Az egyes üzletvezetőségekhez tartozó munkások fegyelmi bírósági jelöltjei a következők:

I. Jobbparti üzletvezetőséghez tartozó munkások jelöltjei:

1. **Bauer Endre**, (Keleti fűtőház).
2. **Geiger Sándor**, (Dunaparti raktár).
3. **Bencsik István**, (Központi szertár).
4. **Piffkó János**, (Keleti műszaki).
5. **Boros Dezső**, (Keleti fűtőház).

II. Balparti üzletvezetőséghez tartozó munkások jelöltjei:

1. **Pohánka András**, (Nyugoti raktár).
2. **Keresztes Béla**, (Pályafentartás).
3. **Fürdös Sándor**, (Nyugoti raktár).
4. **Bartosek János**, (Nyugoti műszaki).
5. **Mogyorós József**, (Rákos-rendező raktár, a multkor tévesen volt nyugati raktár írva).

III. Szegedi üzletvezetőséghez tartozó munkások jelöltjei:

1. **Dobó Imre**, (Fűtőház).
2. **Csamagó István**, szolga.
3. **Tóth Lajos**, raktármunkás.
4. **Ábrahám István**, pályamunkás.
5. **Bárkányi Ferenc**, kőműves.

IV. Aradi üzletvezetőséghez tartozó munkások jelöltjei:

1. **Száva Pál**, fűtőházi kazánkovács.
2. **Csizmadia Sándor**, fűtőházi géplakatos.
3. **Siket Antal**, pályafentartási asztalos.
4. **Jászai Sámuel**, fűtőházi kovács.
5. **Magyar Mihály**, szertármunkás.

V. Szombathelyi üzletvezetőséghez tartozó munkások jelöltjei:

1. **Lohr József**, bognár.
2. **Raffai István**, szertármunkás.
3. **Polgár János**, napszámos.
4. **Kovács István**, szertármunkás.
5. **Adorján János**, szertármunkás.

VI. Kolozsvári üzletvezetőséghez tartozó munkások jelöltjei:

1. **Barta Ferenc**, pályamunkás.
2. **Gagyi András**, raktármunkás.
3. **Hideg György**, szénrakómunkás.
4. **Szász Márton**, szertármunkás.
5. **Király István**, szertármunkás.

VII. Miskolci üzletvezetőséghez tartozó munkások jelöltjei:

1. **Urbán József**, raktármunkás.
2. **Doma István**, fémtisztító.
3. **Hommer Géza**, fűtőházi munkás.
4. **Simon János**, raktármunkás.
5. **Gombos Mihály**, raktármunkás.

VIII. Debreceni üzletvezetőséghez tartozó munkások jelöltjei:

1. **Mészáros Sándor**, fűtőházi asztalos.
2. **Deési Gábor**, pályafentartási előmunkás.
3. **Veres Sándor**, raktári munkás.
4. **Kovács Ferenc**, raktári munkás.
5. **Rózsa Sándor**, podgyászfordár.

IX. Zágrábi üzletvezetőséghez tartozó munkások jelöltjei:

1. **Urek Ferenc**, géplakatos.
2. **Darázsi János**, előmunkás.
3. **Domislovic Elek**, podgyászfordár.
4. **Biscán Márton**, géplakatos.
5. **Farkas István**, fertőtlenítő telepvezető.

Zágrábi üzletvezetőséghez tartozó ama kinevezett alkalmazottak jelöltjei, akik az V. fegyelmi bírósághoz tartoznak:

1. **Stankovics Ede**, kocsirendező.
2. **Koloric József**, váltókezelő.
3. **Pálfi Pál**, lámpista.
4. **Margesic Budimir**, kocsirendező.
5. **Borsic György**, fékező.

Zágrábi üzletvezetőséghez tartozó ama kinevezett alkalmazottak jelöltjei, akik IV. fegyelmi bíróságba tartoznak (vontatási és műhelyosztály):

1. **Scheibner Mór**, mozdonyvezető.
2. **Vittas Tivadar**, mozdonyfűtő.
3. **Schäffer Alajos**, mozdonyvezető.
4. **Varga István**, mozdonyfűtő.
5. **Kastriner József**, vonatlakatos.

Figyelem, kinevezett fűtők!

I. Jobbparti üzletvezetőséghez tartozó kinevezett fűtők jelöltjei:

1. **Jancsky István**, fűtő.
2. **Katona Miklós**, fűtő.
3. **Tóth Pál**, fűtő.
4. **Pákozdi Gábor**, fűtő.
5. **Kaszab Gábor**, fűtő.

II. Balparti üzletvezetőséghez tartozó kinevezett fűtők jelöltjei:

1. **Sziebert József**, fűtő.
2. **Barbalics István**, fűtő.
3. **Bán Elek**, fűtő.
4. **Pázmándi Mátyás**, fűtő.
5. **Nagy Lajos**, fűtő.

III. Aradi üzletvezetőséghez tartozó kinevezett fűtők jelöltjei:

1. **Dorkó György**, fűtő.
2. **Kiss Mihály**, fűtő.
3. **Barna János**, fűtő.
4. **Máthé István**, előfűtő.
5. **Ragó János**, előfűtő.

Vasutasok! Csak ezekre szavazzatok

Ne lázongjatok.

Irta: Dr. Kadosa Marcel.

Hogy lelketlen izgatók vagyunk, az már régi dolog. Egyebet se csinálunk, mint éjjel-nappal izgatjuk a szegény munkásokat, akik máskülönben oly boldogok és megelégedettek volnának, mint az ökor, amelyik egész nap dolgozik és este se ér rá a sorsa felett morfondírozni, mert felfordul a fáradtságtól. Nélkülünk a munkás is mind ilyen volna. De mi felpiszkaljuk az önértéket és világosságot gyújtunk a szeme elé, hogy lássa és tudja, hogy ember, épp olyan, mint azok, akik jólétől pukkadozva nekik a lemondást prédikálják.

A minapában hét cikken kezesztül izgatam a vasúti munkásokat az adóval. Kifejtetem, hogy jogtalan és embertelen az az eljárás, hogy rajtuk, akiknek a legszükségesebb megélhetésen kívül egyebük nincsen, még adót is vasaljon be az állam. A hetedik cikknél elhagytam az izgatást, mert hire járt, hogy a kormány reformálni akarja az adótörvényt és a fizetett kutyák teleugatták a világot, hogy ebben a munkásságnak minden óhajta teljesülni fog: nem fog adót fizetni, akinek a legszükségesebb megélhetésen kívül nincsen egyebe és az adófizetés alá eső jövedelem kezdetén az adópercent nagyon kicsi lesz, ellenben emelkedni fog a jövedelemmel. Röviden szólva, hogy meglesz a létminimum adómentessége és progresszív lesz az adó.

Megírtam akkor, hogy megvárom a javaslatot. Addig nem szólok semmit. Ne mondja senki, hogy tudatlanban, látatlanban ítélek csak azért, hogy akadékoskodjak. Nem én. Várni fogok. Várni fogok, noha tudom, hogy ez se lesz egyéb, mint ebben az országban minden: maszlagolás, népbolondítás.

Nos hát, megvan a javaslat. Be van nyújtva a képviselőházhoz. Most már beszélhetek és mondhatok kritikát. És mondok is.

Wekerle Sándor eleget tett annak a kívánságnak, amely már teljesedésbe ment minden európai államban és mindenütt, ahol az embert nem a kutyasinterség elve alapján adóztatják meg. Wekerle Sándor megcsinálta azt, hogy ezentúl egy bizonyos összegben alul nem esik adó alá a jövedelem.

Ennélfogva éljen Wekerle Sándor és énekeljük a himnuszt és a szózatot és járjunk örömkalamájkát, mert beteljesedett a mi óhajtásunk és nem lesz többé mit szegyenkeznünk a külföld előtt, hogy itt — a koldustarisznyát is ellicitálják adó fejében. Ugyebár?

Igen. Megcsinálták a létminimum adómentességét, de csak éppen úgy papirosan, mint ahogy ebben az országban minden csak papirosan van meg, amit mint népjóléti intézményt magasztalnak a fizetett előimádkozók. Megcsinálták a létminimum adómentességét úgy, hogy a 600 koronán aluli jövedelem után nem kell jövedelmi adót fizetni.

És ezt nagy komolyan, mint szociális alkotást hintik bele az ország szemébe. És az ország ezt is lenyeli, mint ahogy lenyelte a többi hazugságot.

Igenis hazugságot, mert a 600 koronás létminimum nem egyéb, mint egy vakmerő hazugság és népámitás. El akarja hitetni azt, ami nincs. Meglevőnek akarja feltüntetni azt, ami csak a betűkben van meg, de az élet valóságában sehol se.

Hatszáz koronás létminimum! Hát kinek van Magyarországon megélhetése az ipari munkásság között 600 koronából? Ez olyan közönséges csalás, mintha azt kívánnák, hogy bizonyos koron tul ne fizessen senki adót és a kormány törvénybe iktattatná, hogy ám jól van: ezentúl senki se fog adót fizetni, aki életének százhuszadik esztendejét betöltötte. Vajjon ezzel eleget tett volna-e a közóhajtnak? Éppen oly kevéssé, minthogy nem tett eleget a létminimum adómentességére irányuló jogos kívánságnak a 600 korona adómentesítésével. Ausztriában 1200 korona jövedelem adómentes és ez nevezhető létminimumnak. Ez becsületes, emberséges és komolyan szociális intézkedés. 1200 korona olyan jövedelem, amely a legegyszerűbb életmód mellett is feltétlenül kell egy családnak a megélhetésre. Ha ezt mentesíti az adó alól az állam, akkor joggal mondhatja, hogy nem nyuzza le a bőrt a szegény emberről, nem ássa ki a szájából a harapás száraz kenyeret és nem szed vámot a legsiralmasabb nyomorúság után. De amely állam 600 koronában szabja meg a létminimumot, az a csonton és szemeten rágódó, odvakban lakó és rongyokban járó nyomorgást veszi polgárai életének alapjául és oly gyaláza-

tosságról állít ki magának bizonyítványt, amelynek láttán az epéje fordul fel minden jobbérzésű embernek.

Azonban ennél a vértázító világbolonditásnál nem állott meg a kormány. Nemcsak hogy a legszerűsebb létminimumot adómentessé nem tette, hanem sokkal nagyobb terheket rak a legszegényebb munkásnépre az eddigiekénél. Egyszerűen tátva marad az ember szája a bámulattól, hogy erre miképpen merészkedhetik valaki. Honnan veszi a vakmerőséget, hogy újabb terheket rakjon arra a nyomorgó tömegre, amely eddig is az összeroskadás határán állott a terhek miatt, melyek reá nehezettek.

Erről bővebben a következő számban fogok írni.

A déli vasutasok fizetésrendezése.

A déli vasutasok fizetésrendezése befejezett tény. Az a nagy mozgalom, amely ez év folyamán a vasutastársadalomban lefolyt, nem hagyhatta érintetlenül a déli vasutasokat sem. Sőt, a déli vasutasok voltak az összes vasutasok között azok, akik a legerősebb és legnagyobb küzdelemmel biztosították maguknak ezt a fizetésrendezést.

Élénk emlékezetében van még a déli vasúti kartársainknak az a passzív rezisztencia, amelynek következtében a déli vasut igazgatósága megígérte, hogy kinevezett kartársainknak fizetését még ez év folyamán rendezni fogja. Ezt az ígéretét váltotta be most a déli vasut igazgatósága. Hogy az ígéret késett, hogy nem a Mávistákkal együttesen rendezte alkalmazottainak fizetését, az annak tulajdonítható, hogy a déli vasut is kapitalista vállalat és semmiesetre se akart többet adni az államnál, kevesebbet pedig nem adhatott.

Legyen ez a fizetésrendezés azonban bármily fényes, déli vasut kartársaink tanulságos dolgokat vonhatnak le belőle. A nagy kapitalista vállalatok szívét alázatos könyörgésekkel megpuhítani nem lehet. A nagy tőkének se szíve, se lelke, a nagy tőkének csak egyetlen érdeke van, ez az érdek pedig minél több hasznot csavarni a vállalatból, minél több osztalékot biztosítani a részvényeseknek.

Nehéz, de magasztos küzdelemnek eredménye ez a fizetésrendezés. Aki nem tudja, milyen erős küzdelemmel vívták ki maguknak déli vasutas kartársaink ezt a fizetésrendezést, az nem fogja megérteni soha, hogy ez a fizetésrendezés mit jelent.

A fizetésrendezés határkö a déli vasutas kartársaink mozgalmában. Megállapíthatjuk, hogy míg idáig eljutottak, sokat küzdöttek és fáradoztak, de megállapíthatjuk egyben azt is, hogy ha minden tekintetben elakarták érni kartársaink fárasztó szolgálatuk után az őket megillető emberi megélhetést és jogokat, még sokat kell fáradozniuk és küzdeniük, hogy e céljukat elérjék. Ennél a határkőnél azonban déli vasúti kartársainknak lepihenniük nem lehet és nem szabad. Kivívott megélhetési biztosítékokat csak erős szervezettel lehet fentartani és ami a gazdasági fejlődés örök törvényének megfelelő, azt fejleszteni is.

Eppen ezért nincs okuk a déli vasutas kartársainknak teljes diadaltort ülni. A megélhetési viszonyoknak némi javítása csak azt mutatja, hogy a szervezkedés hatalmával diadalmasan haladhatunk előre. Mert azt már szomorú tapasztalatok bizonyítják, hogy nincs a vasutasnak jobb barátja önmagánál. Az az áramlat, amely veletek elakarta és elakarja hitetni, hogy az ő hajlongásaira, az ő grófi protekciójára nyíltak meg a Wertheim-szekrény ajtói, az a áramlat nektek farizeusképpel hazudik.

Hol voltak ezek a grófok és lakájai, midőn ti ez év tavaszán erős elhatározással arra kényszerítettétek a hatalmas déli vasúti társaságot, hogy rólatok is gondolkozzék, hogy nektek is emberi megélhetést adjon? Ott vol-

tak ők is, de nem mint küzdő kartársak, hanem mint lesipuskások, hogy jogos harcokat megakadályozzák. Emlékezzetek csak déli vasúti kartársaink a szakáll-gróf táviratára, amelyben tiltakozott a passzív rezisztencia ellen. De emlékezzetek arra is, hogy már-már fennakadtak ez időben a tárgyalások, mert a déli vasut igazgatósága nem akart tudni a kinevezettek fizetésrendezéséről, csak hosszas alkudozás után tettek kötelező ígéretet.

Alábbiakban közöljük a déli vasúti kinevezett kartársainknak fizetésrendezését; midőn azt tesszük, párhuzamot kell vonnunk a Máv. és a déli vasut alkalmazottainak fizetésrendezése között. Szembeöltő különbségeit találunk a főmozdonyvezető, illetve a mozdonyfelvigyázók illetményei között, amennyiben a második csoportba sorozott főmozdonyvezető és másodosztályú mozdonyfelvigyázónak fizetési maximuma 3000 koronáig terjedhet, míg a Máv.-nál csak 2800 koronáig és az első fizetési fokozatból a másodikba a várakozási idő egy évvel kevesebb. A harmadik csoportba beosztott művezetők várakozási ideje az első és második fizetési fokozatban egy évvel, a harmadikban pedig 2 évvel kevesebb, mint a Máv.-nál. A negyedik csoportba sorozott mozdonyvezetők kezdőfizetése 100 koronával nagyobb, a várakozási idő pedig a harmadik és negyedik fizetési fokozatban egy évvel kevesebb, mint a Máv.-nál. A vizsgáló főkalauzok itt két osztályba vannak osztva, de a várakozási idő lényegesebben kevesebb, mint a Máv.-nál. Ugyanez áll a főkalauzokra nézve is. A nyolcadik és kilencedik csoportban beosztott altisztek fizetésrendezése teljesen azonos a Mávéval. A 15-ik csoportba besorozott fűtők fizetésrendezése lényegesebben jobb, mint a Máv.-nál, mert míg a Máv.-nál a fűtő kartársainkat két osztályba osztották és nincs biztosítva az első osztály legmagasabb fizetés, addig a déli vasutnál a kezdő fizetés 100 koronával nagyobb és az 1600 koronás fizetési maximum biztosítva van. Ugyazintén a 16-ik csoportba beosztott tolatási felvigyázónak és gépkezelőnek automatické biztosítja a 10-ik csoportba való bejutást. A 21-ik és 22-ik csoportba besorozott állomásfelvigyázó és kocsivizsgálóknak azonban már sérelmük van, mert míg a Máv.-nál 1200 korona a kezdő fizetés, addig a déli vasutnál csak 1000 korona, sőt a várakozási idők rosszabbak, sőt még 1600 koronán tul is csak 100 korona az előléptetés. A 23-ik csoportba besorozott első osztályú lámpakezelő (megfelel a Máv.-nál a lámpamesteri szolgálatnak) helyzete is lényegesebben rosszabb, mert míg a Máv.-nál a kezdő fizetés 1200 korona és haladhat 2000, esetleg 2300 koronáig, addig a déli vasutnál minden lámpakezelőnek 900 koronánál kell kezdenie és csak 1700 koronáig haladhat. Ugyanez áll az ugyanezen csoportokba besorozott nyomdászokra nézve is. A 25-ik és 26-ik csoportba besorozott hivatalsszolgák előléptetési viszonyai a második csoportban az I. és II. fizetési fokozatban 2—2 év, a III., IV. és V. fizetési fokozatban pedig 1—1 évnél kevesebb a várakozási idő, mint a Máv.-nál. Ugyazintén az első csoportban míg a Máv.-nál csak 1600 koronáig haladhatnak, addig a déli vasutnál 1700 koronáig és az I-ső fizetési fokozatban 1, a II. és III. fizetési fokozatban pedig 2—2 évvel kevesebb a várakozási idő az előléptetésre. A 30-ik és 31-ik csoportba besorozott pályaoőr, blokk és vonatjelentőőr fizetésrendezései jobbakk a Mávénál. Itt a kezdő fizetés 760 korona, míg a Máv.-nál csak 600 korona, a maximum 1200 korona, míg a Máv.-nál csak 1100 koroná. Ugyazintén az előléptetési viszonyok lényegesebben jobbakk.

A fizetésrendezési tervet még az 1—12-ik fizetési csoportba beosztott szolgai alkalmazottaknak, akik a Máv.-nál 3-ik év óta vannak a társaság szolgálatában, egy évet elenged a várakozási időből.

(Folytatása következik.)

III. Fizetési és előléptetési táblázat a kinevezett egyéb alkalmazottak részére.

Értekezés 1907 október 1-től.

Fizetési csoport	Szolgálati minőség (Cím)	Évi fizetés koronákban								Várakozási idő az egyes fizetési fokozatokban (év)							
		Fizetési fokozat															
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
1	a) Főművezető b) Mozdonyfelvigyázó I. o.	2500	2800	3100	3600	—	—	—	—	4	4	4	Hátralevő szolg. idő				
2	a) Főmozdonyvezető b) Mozdonyfelvigyázó II. o.	1800	2000	2200	2500	2800	3000	—	—	2	3	4	4	4	Hátralevő szolg. idő		
3	Művezető	1400	1600	1800	2000	2200	2500	2800	—	2	2	2	3	4	4	Hátralevő szolg. idő	
4	Mozdonyvezető	1300	1400	1600	1800	2000	—	—	—	2	2	2	2	Hátralevő szolg. idő			
5	Vizsgáló-főkalauz I. oszt.	2400	2600	2900	3200	—	—	—	—	3	4	4	Hátralevő szolg. idő				
6	Vizsgáló-főkalauz II. oszt.	1200	1400	1600	1800	2000	2200	2400	2600	3	3	3	3	3	3	3	Hátralevő szolg. idő
7	Főkalauz I. oszt.	2200	2400	2600	—	—	—	—	—	3	3	Hátralevő szolg. idő					
8	Főkalauz II. oszt.	1200	1400	1600	1800	2000	2200	2400	—	3	3	3	3	3	3	3	Hátralevő szolg. idő
9	a) Állomási előjáró I. oszt. b) Főkocsimester c) Főraktárnok d) Főszertárnok e) Gépkezelő I. oszt. f) Irodakezelő I. oszt. g) Állomáskezelő I. oszt. h) Pályafentartási kezelő I. o. i) Pályamester I. oszt. j) Központi váltómester I. o. k) Távirámester I. oszt. l) Villamossági felv. I. oszt.	1800	2000	2200	2400	2600	2800	3000	3200	3	3	3	4	4	4	4	Hátralevő szolg. idő
10	a) Állomási előjáró I. oszt. b) Művezető-helyettes c) Gépkezelő II. oszt. d) Irodakezelő II. oszt. e) Állomáskezelő II. oszt. f) Pályafentartási kez. II. o. g) Kocsimester h) Pályamester II. oszt. i) Raktárnok j) Szertárnok k) Központi váltóm. II. oszt. l) Távirámester II. oszt. m) Villamossági felv. II. oszt.	1300	1300	1400	1600	1800	2000	—	—	2	2	3	4	4	Hátralevő szolg. idő		
11	Nyomdafelvigyázó I. oszt.	1800	2000	2200	2400	2600	—	—	—	3	3	3	3	Hátralevő szolg. idő			
* Az ezen fizetési fokoz. eltolódás szolg. év után a nyugdíjba beszámítandó évi 100 K korp. engedélyeztetik.																	
12	Nyomdafelvigyázó II. oszt.	1200	1300	1400	1600	1800	—	—	—	3	3	3	3	Hátralevő szolg. idő			
13	Vonatvezető-kalauz I. oszt.	1200	1300	1400	1500	1600	1700	—	—	3	3	3	3	3	Hátralevő szolg. idő		
* Ezen fizetési fokozatok a vonatvezető-kalauzokra csak addig jönnek tekintetbe, míg főkalauzokká ki nem nevezetnek.																	
14	Vonatvezető-kalauz II. oszt.	800	900	1000	1100	1200	—	—	—	2	2	2	2	Hátralevő szolg. idő			
* Ezen fizetési fokozat a vonatvezető-kalauzokra csak addig jön tekintetbe, míg főkalauzokká ki nem nevezetnek.																	
15	a) Mozdonyvezető-helyettes b) Mozdonyfűtő	900	1000	1100	1200	1300	1400	1500	1600	2	2	2	3	4	4	4	Hátralevő szolg. idő
16	a) Tolatási felvigyázó b) Raktár-felvigyázó c) Gépkezelő III. oszt.	900	1000	1100	—	—	—	—	—	2	2	3*					
* Azután automatice a 10. fizetési csoportba.																	
17	Főkapus	1800	2000	2200	2400	2600	—	—	—	4	4	5	5	Hátralevő sz. idő			
18	Kapus	1000	1200	1400	1600	1800	2000	—	—	4	4	4	4	4	Hátralevő szolg. idő		
19	Előfűtő I. oszt.	1300	1400	1500	1600	1700	—	—	—	4	4	4	4	Hátralevő szolg. idő			
20	Előfűtő II. oszt.	1100	1200	1300	1400	—	—	—	—	3	3	4	Hátralevő szolg. idő				
21	a) Állomásfelvigyázó I. oszt. b) Kocsivizsgáló I. oszt.	1300	1400	1500	1600	1700	1800	2000	—	3	3	3	3	4	4	Hátralevő szolg. idő	
22	a) Állomásfelvigyázó II. oszt. b) Kocsivizsgáló II. oszt.	1000	1100	1200	1300	1400	—	—	—	3	3	3	3	Hátralevő szolg. idő			
23	a) Bádógos lámpakezelő I. o. b) Könyomdász I. oszt. c) Lámpakezelő I. oszt.	1200	1300	1400	1500	1600	1700	—	—	3	3	3	3	4	4	Hátralevő szolg. idő	
24	a) Bádógos lámpakezelő II. o. b) Könyomdász II. oszt. c) Lámpakezelő II. oszt.	900	1000	1100	1200	1300	—	—	—	2	3	3	3	Hátralevő szolg. idő			
25	Hivataliszolga I. oszt.	1200	1300	1400	1500	1600	1700	—	—	3	3	3	5	5	Hátralevő szolg. idő		
26	Hivataliszolga II. oszt.*	800	900	1000	1100	1200	1300	—	—	2	2	3	3	3	Hátralevő szolg. idő		
* A kezdőfizetés a budapesti hivataliszolgák részére 900 korona.																	
27	Tehervonati kalauz*	800	900	1000	1100	1200	1300	1400	1500	2	2	3	3	3	3	5	5†
* A 19-ik fizetési fokozat 1600 korona — † és hátralevő szolg. idő.																	
28	a) Értékesítő I. oszt. b) Váltókezelő I. oszt.	1200	1300	1400	1500	1600	—	—	—	4	5	5	5	Hátralevő szolg. idő			
29	a) Értékesítő II. oszt. b) Váltókezelő II. oszt.	800	900	1000	1100	1200	1300	—	—	4	4	4	4	4	Hátralevő szolg. idő		
30	a) Pályőr, b) blokkőr c) Vonatjelentő ör	800	900	1000	1100	1200	—	—	—	4	5	5	5	Hátralevő szolg. idő			
31	a) Kapuőr, b) nappali ör c) Éjjeli ör, d) sorompó ör	750	800	900	1000	1100	—	—	—	3	4	5	5	Hátralevő szolg. idő			

* A kezdőfizetés a budapesti hivataliszolgák részére 900 korona.

* A 19-ik fizetési fokozat 1600 korona — és hátralevő szolgálati idő.

E táblázat 1—12. fizetési csoportjaiba tartozó azon alkalmazottak részére, kik az eddig érvényben volt táblázat szerint rendszerezett szolgálai állásban 3—3 évet eltöltöttek, a legközelebbi várakozási idők egyike egy évvel rövidítették; ilyen jóváírások által azonban fizetési fokozat átugrása nem történhetik, sem pedig a várakozási idő 1 év-nél alább nem csökkenhet.

Váltókezelők, pálya-, blokk-, vonatjelentő-, kapu-, nappali-, éjjeli- és sorompó-őrök, kiknek természetbeli lakásuk van, lakáspénzt nem élveznek, hanem pótlékot, mely az

I. lakáspénz-osztálynál évi 120— kor.-ban	
II. „ „ „ 108— „	
III. „ „ „ 96— „	
IV. „ „ „ 84— „	
V. „ „ „ 72— „	

van megállapítva.

Az előléptetési várakozási idők csak kifogástalan szolgálattétel esetén érvényesek.

A sorszerinti előléptetésből való kizárásra vonatkozó határozmányok a kiadandó szolgálati rendtartásban fognak benfoglaltatni.

Egyéb alkalmazottak lakáspénze koronákban

Évi fizetés után	I.	II.	III.	IV.	V.
	Lakáspénzosztályban				
2800—3600	1000	900	800	700	600
2400—2600	860	774	688	602	516
1800—2200	760	684	608	532	456
1400—1700	660	594	528	462	396
1200—1300	560	504	448	392	336
1100	460	414	368	322	276
900—1000	360	324	288	252	216
750—800	300	270	240	210	180

Lakáspénz-besorozás:

I. Budapest és Kelenföld.

II.

III. Fiume és Zágráb.

IV. Nagykanizsa, Barcs, Zákány, Sziszek, Sopron és Szombathely, továbbá bezárólag Budafok dv.-tól bezárólag Székesfehérvárig és bezárólag Agfalvától bezárólag Lajta Szent-Miklósig.

V. A többi vonalak.

VI. Táblázat

az egyéb alkalmazottaknak az új fizetési és lakáspénz-fokozatokba való besorozásáról.

fizetés	Jelenlegi		Besorozottak		+
	lakáspénz Buda-pesten	összesen	fizetés	lakáspénz Buda-pesten	összesen
660 ¹⁾	300	960	750	300	1050
660 ²⁾	300	960	800	300	1100
720	300	1020	800	300	1100
840	360	1200	1000	360	1360
900	360	1260	1000	360	1360
960 ³⁾	360	1320	1100	460	1560
960 ⁴⁾	360	1320	1200	560	1760
1080	460	1540	1300	560	1860
1200	560	1760	1400	660	2060
1440	660	2100	1600	660	2260
1680	660	2340	1800	760	2560
1920	760	2680	2200	760	2960
2160	760	2920	2400	860	3260
2160 ⁵⁾	760	2920	2500	860	3360
2400	860	3260	2600	860	3460
2400 ⁶⁾	860	3260	2800	1000	3800
2640 ⁷⁾	860	3500	3000	1000	4000

1) Kapu-, nappali-, éjjeli- és sorompó-őrök részére.

2) A 660 k. fizetési fokozatban lévő központi váltóőrök, váltó-, pálya-, blokk- és vonatjelentő-őrök azonnal a 800 k. fizetési fokozatba besoroztatnak.

Ezekre, a 660 k. fizetési fokozatból a 800 k. fizetési fokozatba közvetlenül besorozott alkalmazottakra nézve — a 720 k. fizetési fokozatból a 800 k. fizetési fokozatba besorozott azonos szolgálati csoportba tartozó alkalmazottak rangjának megóvása végett — a 800 k. új fizetési fokozatban való várakozási idő 1907. évi július hó 1-től számítottatik.

3) Oly mozdonyvezető-helyettesek, akik a 960 k. fizetési fokozatban 120 k. pótlékot élveznek, megtartják ezt mozdonyvezetőkké leendő kinevezésükig.

4) Művezető-helyettesek, állomáskezelők, pályafentartási kezelők, irodakezelők, központi váltófelvigyázók, pálya- és távirám-felvigyázók, villamossági felvigyázók részére.

5) Művezetők, mozdony-felvigyázók és mozdonyvezetők részére, a nekik netán már előzőleg engedélyezett működési pótlékok beszüntetésével.

SZEMLE.

A munkások az „egy munkáshoz.”

Lakatos József, munkás, nem tudjuk hol és merre, cikket irt a „Vasutas Szövetségbe”.

A bevezető részben szocializál, természetesen naívan, a maga módja szerint, de a cikk többi részében olyan dolgokat állít, amiket nem hagyhatunk szó nélkül.

Idézzünk szó szerint az „egy munkás” cikkéből:

„... azt azonban már nem lehet szó nélkül hagyni, hogy miként működnek az egyes helyi csoportok vezéremberkéi. Nem lehet szó nélkül eltekinteni az ilyen miniatűr kiadású munkásboldogító vezér azon küzdelmei felett, melyeknek nyomai már uton-utfélen láthatók. A mostanáig megtörtént tényekből sajnálattal láthatja minden Máv. műhelyi munkás, ki híve az egyéni vélemény-szabadságnak, testvériségnek és egyenlőségnek, hogy éppen a kisebbszerű vezéri szerepet játszó munkástársaink nincsenek *egészen tisztában a szocializmus magasabb igazságaival*, minek következtében szörnyű szakadékok támadtak közöttünk a szövetségek megalakulása óta.”

„... Szabadság az is, midőn osztogatják az osztort, nem holmi lángból font osztort, hanem amolyan közönséges hortobágyi karikást, azzal az utasítással, hogy aki nem akar összemorzsolni napoként egy műhelyfőnököt vagy egy osztályvezető mérnököt, azokat kiméletlenül meg kell ostromozni, mert az „munkásellenesség”, az a szent ügy árulója.”

„... Hiszen maga a nemzetközi szocializmus mondja, hogy Krisztus volt az első legnagyobb szocialista. No lám! — pedig ő az igazi felebaráti szeretetre, nem pedig gyűlöletre oktatótt. Annak idején hirdette, hogy csak az lehet maradandó, amit a béke jegyében tudunk építeni.

Tisztelt munkástársaim! Ne duljon tovább soraink között az egyenlenség, fejetlenség, a zavar, az aljas rágalmozás és az ádáz gyűlölet, melyek kiölnek minden nemesebb tulajdonságokat szívtükből, lelkekből.”

„... Egycsúszik az erőt az észszel! Ugy az egyik, mint a másik szövetségben, hogy pénz-áldozatainknak a fáradságainknak meg legyen a kielégítő eredménye. Nagyon igaz, hogy a két Szövetség egyesülése igen kívánatos, azonban miután álszégényből a fuzió nem történhetik meg, az nem olyan helyrehozhatatlan hiba, ha erőnket és eszünket nem forgácsoljuk személyeskedésekre, hanem azzal a fáradsággal jóléti intézményeket létesítünk a magunk számára, úgy az egyik, mint a másik szövetségben.”

Innen-onnan vágtuk ki a szemelvényeket, de a sorok között is ki látszik az, amit a munkások az „egy munkáshoz” válaszul adhatnak: *nem a munkásság az, aki gyűlöletet szít.*

A sinbetyárok tulkapásai, az apró basák saját szakállukra tett intézkedései azok, amelyek a munkást verig zaklatják. A többség nem adott utasítást a Krón Ignácoknak, a Havas Gyuláknak, hogy a pragmatikában biztosított szervezkedés szabadságát lábbal tiporják. Amíg ezt teszik, addig csak az marad a jelszavunk, ami eddig volt: *fogat fogért.*

De Lakatos ur mond még egyebet is:

„Tisztelt tagtársaimhoz szólok, midőn felemlitem, hogy miután *több mint három-ezer műhelyi munkás* van ezidőszerint a Magyar szent korona országainak vasutas szövetségében, helyénvalónak találom, hogy a műhelyi munkások is életrevaló eszméiket hivatalos közlönyünkben közöljék, ami lényegesen megkönnyíti a központi vezetőség kebelében működő munkás jóléti bizottság működését.

Mert csak így alkothatunk.”

Valahára rájön arra a tisztelt Vasutas Szövetség, hogy a munkásokkal is érdemes foglalkozni.

De azt tagadjuk, hogy *több mint három-ezer műhelymunkás* tagja volna a szent szövetségnek.

Lakatos urnak nem engedték meg a könyvekbe való betekintést. Mi abban a helyzetben vagyunk, hogy leközölhetnők pontosan a szentkoronás műhelymunkások neveit, ha erre helyünk volna. Ehelyett egy pár olyan hajszipontos adattal szolgálunk, amelynek hitelességét Batthyány gróf ur igazolni fogja.

Az igazgatóság által május havában a következő műhelymunkások részére történtek levonások:

Szolnokon	5	Keleti műszak	2
Szolnoki fűtőház	1	Zágráb	43
Arad	2	Fiume	1
Pozsonyi műhely	10	Tóvis	1
Pozsonyi rendező-műhely	6	Oravica	5
Pozsonyi újvárosi műhely	1	Istvántelek	11
		Érsekújvár	9
		Zólyom	3
		Szeged	4
		Kaposvár	2
		Dombóvár	1
		Budapest északi	90
		Szombathely	116
		Czellődmölk	3
		Bruck	3
		Hatvan	2
		Nagyvárad	2

Összesen **659** szentkoronás műhelymunkás volt olyan kellemetlen helyzetben, hogy május hóban levonták a tagjárulékot fizetéséből.

De ez májusban volt; majd elválnak, hányan maradnak új esztendőre.

Egyébként — hogy őszinték legyünk — Lakatos ur cikke cseppet sem nevetséges, sőt sajnáljuk, hogy értékét lerontotta az a bölcsekedés, amit a „Vasutas Szövetség” szerkesztője a végére bigyesztett. A szerkesztő azt mondja:

„... Sajnálunk a szegény munkásokat, ha nem tudnók, hogy a „M. Vasutas” című lap, melynek szerkesztője szegényenli nevét a lap élére kiírni, nem a vasuti munkások pénzén lát napvilágot.”

No hát erre csak azt mondjuk, hogy a szerkesztő nem vágyik szentkoronás dicsőségre, meglegszik azzal is, ha neve szerényen a lap utolsó hasábján meghuzódik. Ami pedig azt illeti, hogy a „Magyar Vasutas” nem a vasuti munkások pénzén lát napvilágot, hát gyöngén szólva — butaság.

Mi nagyon jól tudjuk, hogy Fábian uréknak az is baj, ha a Magyar Vasutas nem a munkások pénzéből készül és az is baj volna, ha a munkások pénzéből készülné. Fábian urék legjobban szeretnék, ha — egyáltalán meg sem jelenne. De annyira előzékenyek nem lehetünk még Fábian urékkal szemben sem.

Csődület a keleti pályaudvaron.

E hó 26-án a predeáli gyorsvonat egyik szakaszában egy utas állítólag 800 frankot az ülésen felejtett.

Miután a kocsiiban rajta kívül *csak 50 utas* volt, igen természetes, hogy a pénzt senki más el nem sinkófalhatta, mint a — *kocsitisztító*. Havas Ármin, a műszaki kocsihivatal korlátlan ura, nyomban lefűlelt vagy 6 kocsitisztítót és körülbelül 100 ember jelenlétében megkezdte a motozást.

Még a cipőket is kiforgatta, de az aranyak még sem kerültek elő. A motozás ellen a kocsitisztítóknak ártatlanságuk tudatában nem is volt kifogásuk, csupán azon ütköztek meg, hogy annyi ember jelenlétében történik a motozás. Az egybegyűlteket különben roppant érdeklődéssel várták, vajjon mikor hozat már Havas főmérnök ur valami hashajtó szert, hogy az ezáltal előidézett *eredményben* is turkálhasson az aranyak után.

A Máv. ingyenmunkásai.

A Máv. podgyászhorárai minden állomáson más és más minőségben tesznek szolgálatot, de a legtöbb helyen mindenki „parancsol” nekik. Szolgálatuk nincs szabályozva és igen sok ingyenmunkát végeznek. A legtöbb állomáson kézbést, a podgyászhorád, tisztítja az állomást, a várótermeket és egész garnitúrákat, de azonkívül állomási szolgálatokat is tesz. A podgyász valamint a teher- és gyorsáru felvétel és leadás, de még a felek kiszolgálása is, a podgyászhorád napi munkájához tartozik. Az egyik helyen 60 fillér, a másik helyen napi 1 korona, a legtöbb helyen azonban semmi a fizetése. Nagyobb állomások, mint pl. Szabadkán, ahol a podgyászhorádok mindössze 24-en vannak, egy csoportba beosztva 8—8 ember, 3 turnusban végeznek szolgálatot. Az első 24 órában az intézetnek végeznek szolgálatot, de olyan nehéz a szolgálat, amely elől még a raktári munkások is megszöknének. A nappali munkáért

2 korona 40 fillér, az éjjeli munkáért 3 koronát kapnak.

A sérelem az, hogy amíg a raktári munkásnak, minden eltöltött 3 év után javítják a napibérért, amíg a 4 kor. 20 fillér maximumot eléri, addig ezzel szemben a podgyászhorádoknak 2 korona 40 fillért fizetnek, ha mindjárt 30 év óta szolgálja is az intézetet.

A második 24 órában a feleket szolgálják ki.

A harmadik 24 órában szabadok volnának, ha ugyan nem kellene a 8 emberből 2 embernek déli 12 órától 3 óráig, esetleg 1/4 óráig, a raktári munkások helyett az átrakásokat végezni, *természetesen ezért fizetést nem kapnak.*

Sérelem, hogy szegény munkások ingyen teljesítsenek szolgálatot azonfelül az utazó közönség is szívesebben látná, ha a podgyászhorád ruhája nem volna a gyorsárutól (jégbe hűtött hal, baronfi stb.) olyan piszkos.

Kíváncsú volt, ha a Máv. igazgatósága a horádok sérelmeit is orvosolná.

Az irgalom nevében...

Régi idő óta csak protekcióval juthatnak be egyesek, akiknek nincs tudásuk, a Máv. műhelyekbe.

Megesik ám azonban, hogy néha a protekció sem használ. Ilyenkor még a protekciónál is erősebb eszközökhöz nyulnak.

Legújabbban ilyformájú kérvényekben kérnek állást az igazgatóságtól:

„... nekem itten nagyon nehéz megélnem, mert a szocialisták miatt nem kaphatok munkát, mert ezek üldöznek, amiért nem akarok szocialista lenni. Az irgalom nevében könyörgök, kegyeskedjék engem tőlük/ megmenteni és engem a keleti kocsiműhelybe mint asztalost alkalmazni... stb.”

Az igazgatóság persze siet a szegénykét megmenteni. Csak hogy megeshetik, hogy az igazi szocialisták is ily értelmű kérvényeket fognak irogatni és azután még több lesz az „izgató” a Máv. műhelyekben.

A kocsitisztító bajai.

Nyár derekán elkoptatták lábukat a keleti műszakhoz beosztott kocsitisztítók a sok deputációzásban. Pontiusztól-Pilátusig jártak keltek a vasárnapi munkaszünetért, a bér-emelésért és munkaidőrovidítésért. Kaptak ígéreteket szakajtó számra és mindmai napig az édes kenélység táplálta őket. Most azután már ezt a sovány reményt is feladták. A szolgálati időt felemelték 24 órára, amely aztán természetesen az hozza magával, hogy az inspekción szolgálatról elesnek, ami megint 16—20 korona havi kereset csökkentést jelent. És éppen a tél közepén. Milyen gondolatokkal végezheti munkáját a kocsitisztító ily körülmények között, hányszor gondolhat nyomorára, tengődésére. És ha egy falat kenyérrel többért esedez, hányszor látja a nagyurak ajakán a gunyos mosolyt: Eljah, mért nem lett püspök!?

Követendő példa.

A gödöllői osztálymárnöksége az érdem, hogy a szociális kérdések megoldását egy parányi lépéssel előbbre vitte.

Eddig ugyanis az ország összes osztálymárnökségeinél szokásban volt, hogy tél közepén a pályafentartási ipari munkások napibérét csökkentették. A múlt héten azután Gött Lajos főmérnök az illető munkások kérelmére meghagyta részükre a nyári nap-számot.

Amilyen dicséretes ez a cselekedet, éppen oly kíváncsú volna, hogy kiterjesszék ezt a kedvezményt az összes pályafentartási munkásokra, mert hiszen a télen a világítás és tüzelés már egymagában is több kiadás okoz a háztartás körül. Meg aztán, ha a pályafentartási munkások a II-ik osztályu nyugbérjárulékot fizetik, ak kor joggal kívánhatják, hogy fizetésük is oly magas legyen, amelynek alapján ebbe a nyugbérosztályba tartozhassanak.

Erdeklődéssel nézünk a kérdés megoldása elé. —

Amikor jól megy az üzlet.

(A szentkoronás konzum visszaélései.)

A zólyomi szentkoronás fogyasztási szövetkezet annak idején nagy zajjal, nagy ígéretek közt megalakult. Kilátásba helyezték minden tagnak, hogy tőkéje után 4%-os kamatot, a bevásárlás után szintén 4%-os visszatérítést, valamint jó és olcsó árut fog kapni. A zólyomi vasutasok kaptak ezen a kedvező alkalmon és beléptek a szentkoronás konzumba. Lakást béreltek évi 900 koronáért, 4 évi szerződés mellett. Akadt üzletvezető, segéd, tanonc és pénztárosnő, de pénz még mindig nem volt elég. De ezen is segítettek a szentek, mert azokkal a munkás igazgatósági tagokkal, akiknek házaik voltak, aláírtak egy váltót és így megszületett a szükséges „hitel”. Kapóra jött még Erdős Ede ur, a hegybányai cipőgyáros, aki a cipőket hitelezte. A többi árut a Hangya szövetkezet hitelezte (a Hangya szövetkezet 8%-os haszonnal dolgozik).

Az igazgatóság is serényen dolgozott egy ideig, de valószínűleg a felelősség tudatában, az egyik csendben áthelyezését kérte, a másik igazgató már tisztán látott és bevásárlásait is máshol szerzi be, noha minden igazgató „ur” az inspekciónapi szolgálatért napi tíz koronában részesült.

Csak a szegény munkásból lett igazgatósági tagok tartanak ki, mert szegények a házaikkal sulyosan vannak érdekelve.

A tagok is a legnagyobb csodálkozásuknak adnak kifejezést, amidőn bevásárolnak például lisztet, mert az árjegyzék szerint 12, sőt 16 fillér eltérés mutatkozik.

De emellett egy másik baj is van, hogy nagy a pénzhány az üzletben, futnak fűhöz-fához kölcsönért, de hiába. Utolsó reményük a szenteknek az, hogy az államtól fognak kölcsönt kérni.

A Hangya szövetkezet, ugyilátszik, jól ismerte üzletfelét, mert nem elégedett meg azzal, hogy árut szállítson, de fentartotta magának azt, hogy felügyeleti jogot is gyakorolhasson.

Az üzlet fizetéseképtelenségétől való félelemtől-e, vagy csak a rossz emberek mondják-e azt, hogy Erdős ur, a hegybányai cipőhitelező, elment a zólyomi szentekhez és becsomagolt. Még pedig váratlanul jött. Összeszedte a sátorfáját és nem a legudvariasabban vett búcsút volt üzletfeleitől.

Tehát kedves szentek, a megnyitás ünnepies és hangos volt, de ugyilátszik a rolót csöndesen huzzák le?

Bizony, bizony, az üzletben nem jelent semmit a hangos ígért, ottan adni is kell. De azért jól megy az üzlet?

Aradon is hasonló módon igyekeznek a szentkoronások könnyen nyirható juhokat beterelni az akolba. Ebbeli törekvéseik buzgó apostolává szegődött Stock Sándor volt szövetségi tag, aki úgy változtatja az elveit, mint más tisztességes ember a névtelen nadrágját. No, teljék is benne gyönyörűsége azoknak, akik most keblükhöz szorítják őt.

Nem tudjuk, hogy milyen jutalomban részesül a szállított lelkek után, hogy azonban nem lehet valami megvetendő, bizonyítja az, hogy nem riad vissza a legnagyobb hazugságtól sem, csak hogy híveket toborozzon a szentkoronás szövetkezet és szövet-ség részére.

Igérget különórakat, ingyen ruhát, szabad-ságot és szabadjegyet, amennyi csak kell, sőt még lovat is fognak kapni részletekben. Ha pedig még ez sem használ, akkor minden alkövetett és elkövetendő bűnre a teljes penitenciát is megadja azoknak, akik a szentkoronások forradalmi zászlaja alá tömörülnek.

Igy akarnak Aradon is jó üzleteket csinálni a szentek.

Ceglédi szentkoronás haramiák.

A szentkoronások váltig tagadják, hogy kerületük fogyna. Azt mondják, hogy tőlük senki kilépni nem akar. Pedig a valóságban

nem engedik kilépni, a legruttabb eszközök-höz fordulnak. Tessék csak ezt a levelet elolvasni:

N. M. urnak.

Ön a Vasuti Szolgálati Rendtartás 29. és 30. §-ával tiltott, haza, illetve nemzetellenes testület által kibocsátott lapon jelenti be szövetségünkől való kilépését. Mivel ez látszata annak, hogy önre a V. Sz. R. 73. § 4. pontja alkalmazható, ennél fogva — saját érdekében — lemondó lapját csatoltan visszaszármaztatjuk. Szövetségünkől való kilépését szolgálati főnöksége által láttamozva juttassa hozzánk, miáltal elkerülte az azon lábrakapott szokás, hogy hamisított aláírásokkal a szövetség erejét megtörni igyekezzenek.

Reiszig Gyula,
elnök.

Tisztelettel

Novák Géza,
titkár.

Reiszig és Novák urak, nem pirultak el önök, mikor ezt aláírtak?

Megfosztják perfid módon alárendeljeiket egyéni szabadságuktól. A munkások nem kapták meg a szolgálati rendtartást, azért könnyű őket paragrafusokkal fenyegetni.

A ceglédi szentkoronás sinbetyárok olybá tüntetik fel a dolgot, hogy hivatkoznak a szolgálati rendtartás 73. § 4-ik pontjára, amelylyel azt akarják mondani, hogy tőlük senki ki ne lépjen, de viszont a munkásszövetségbe se lépjen, mert különben a létszámból hivatalból törölni fogják.

Hát tisztelt szentkoronás választmány, nyissák ki jobban a sötétben tévelygő szemeiket és olvassák el a szolgálati rendtartás 45. §-ának 6-ik szakaszát, amely szerint tilos az alkalmazottnak veszélyes fenyegetés vagy erőszak által oly célból való befolyása, hogy valamely egyesületbe belépjen, vagy abból kilépjen.

Amikor olyanok a szentkoronás választmányok, mint a ceglédi, akkor érthető, hogy menekül karmaik közül, aki tud.

Azoknak a ceglédi vasutasoknak, akiknek kilépési nyilatkozatát nem fogadták el, azt ajánljuk, hogy tiltakozzanak az üzletvezetőségeknek a levonások ellen. A szolgálati főnökek *nincs joga* a kilépési nyilatkozatokat aláírni és hiába is fordulnak ezt illetőleg hozzájuk, mert ugysem írják alá. Keressék fel ezt a két urat, akik az aláírás valódiságát kétségbevonják és két tanu jelenlétében adják át a kilépési nyilatkozatot. Azért két tanu jelenlétében, nehogy esetleg — letagadják.

Attól azonban, hogy őket „elveressék valakivel”, a ceglédi munkások saját érdekében álljanak el. Nem hisszük, hogy a verés megjavítsa őket, mert tudva van, hogy kutyából nem lesz szalonna.

Mit irnak a szentek?

Sokat és sok bolondot.

Maguk sincsenek tisztában, hogy mit akarnak. A fegyelmi bíróságokra jelöltek névsorainduntalan változik, a lapjuk egészen más neveket közöl, mint röpirataik.

Ilyen körülmények között nem lesz esoda, ha az igazgatóság jelöltjével szemben elhasalnak.

De egyébként sines egységes mozgalmuk. Amit az egyik kerület elhatároz, azt a másik kerület elveti. Tessék csak elolvasni, mit határozott a kecskeméti kerület választmánya?

A választmány határozatilag kimondja, hogy mint hazafias egyesület a „Munkás-Szövetség” ténykedését elítéli, mivel az a haza és a független kormány ellen irányul.

De akármilyen „hazátlanoknak” tart is a szentkoronás szövetség, azért nagyon fáj nekik, hogy a mozdonyfűtők nem hozzájuk csatlakoztak.

Ennek az egyesülésnek a hatása alatt most a szentkoronások is *szívesen egyesülnek az összes szövetségekkel*.

Erre vall legalább a pozsonyi kerületének alábbi határozata:

Irjon fel a kerület a központnak, hogy módot és alkalmat keressen az *összes vasuti szövetségekkel való egyesülésre*, az elnökségek pedig lépjenek a koalícióba, hogy a közösen érdeklő ügyekben egyöntetűen határozzanak, mert csak így leszünk valóban életképesek, ha az összes vasutas szövetségek tömörülnek.

Mi kívánsiák vagyunk, mit határoz a központ?

A munkásság nem keresi az egyesülést, mert ez csak elvfelelőssel járhat.

Ezt pedig elleneiről sem tétélezheti fel, annál kevésbé hajlandó ő maga elvtagadó lenni. A szentek erősen megfogytak, szükség van éltető elemre, a munkásságra. Nem mi állítjuk a szentkoronás szövetség züllését. A „Vasutas-szövetség” legújabb száma a losonci kerület bomlásáról számol be, amennyiben november hó 1-én határoz a kerület feloszlata és máshová csatolása felett.

Hjah! Osztyárharc nélkül nincs szervezkedés.

Vasutassors.

Jordátye István emberemlékezet óta mint lámpatisztító teljesített szolgálatot a Máv. keleti pályaudvarán.

Szolgálatát kifogástalanul teljesítette mindaddig, míg végre őt is elérte a vasutasok rémes végzete: életével fizetett.

A keleti pályaudvaron általános szokás, hogy kocsihiány miatt az érkező vonatokat mint kész garnitúrát az indulási vágányra állítják és pár perc múlva utasokkal megtöltve ismét utnak indítják.

Ez az oka annak, hogy a kirendelt munkásszemélyzetnek alig marad egy negyed órai ideje arra, hogy a visszafordított kocsi-sort rendbe hozhassa.

Ily körülmények között kellett volna az öreg lámpatisztitónak folyó hó 26-án egy egész vonat összes lámpáit a kocsi tetejéről kitisztítani. Noha a szolgálati utasítás tiltja mozgásban levő járművön dolgozni, a Máv.-nál teljes lehetetlenség ezt betartani, mivel a büntetéstől félelem a legörültebb dolgokra is képessé teszi a rosszul javadalmazott munkásszemélyzetet.

Az eféle örült kapkodás közben történt meg az, hogy míg az öreg Jordátye a kocsi tetején dolgozott, az alatt a vonatot a peron melletti vágányra tolták. A tolatás közben Jordátye a peron tetőzetének ütdött s az ütdés oly erős volt, hogy Jordátyet a kocsi tetejéről letaszította. Eközben oly sulyosan megsérült, hogy 2 napi kínos szenvedés után meghalt.

Boczán Elemér állomásfőnök — a szenvedő fájdalomait csillapítandó — *konyakot öntetett a szájába*. Erre, a fűtanuk mondása szerint, a főnök ur kiemelve figyelmeztette a mentőorvosokat, nehogy az alkoholszagot részegségre magyarázzák.

És mégis megdöbbenve látták kartársai a kórágnya feletti fejtáblán az *alkoholról szóló feljegyzést*.

Részeg volt, azért történt vele a baleset, ezzel a frázissal háritja el mindig a Máv. a felelősséget, hogy az elszerencsétlenült vasutas hátramaradottjait megrövidíthessék. És ha az elszerencsétlenült józan volt, akkor teleöntik a száját alkohollal, mert a *pálinka szaga* sokat jelent.

De hisszük, hogy Boczán ur ez esetben már csak azért is igazolni fogja Jordátye józanságát, mivel a jó öreg hű szentkoronás tagtársa volt.

KÜLFÖLD.

Az angol vasutasok sztrájkja.

Londonból vesszük azon értesülést, amelyek az angol vasutas-cézárekra lesújtó katasztrófa rohamos közeledését sejtetik.

Ugyanis 24-én folyt le az a gyűlés, mely elhatározó befolyással volt a készülőfélben levő angolországi vasuti sztrájkra. Tudva-levőleg a sztrájk kimondásával a vasutasok azért késtek, mert előbb megállapodásra kellett jutniok a mozdonyvezetők és fűtők hatalmas szervezetével, mely eddig ellentétes álláspontot foglalt el velük szemben. A tegnapi gyűlésen, melyen hat különböző vasutas-kötélék megbízottai vettek részt, ez a megállapodás létre jött, a vasutasszövetség mindenben teljesen megegyezett a mozdonyvezetők és fűtők szervezetével és így a vasuti tisztviselők két harmadrésze most más egészen bizonyosan csatlakozik a sztrájkhoz.

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének hivatalos közleményei.

Központi iroda: VII., Garay-utca 16, I. em. 6. ajtó.

A szövetség központjának telefonszáma 76-01.

Felhívás az összes Máv. fűtőházi munkásokhoz!

Több oldalról, számos tagnak hozzánk benyújtott óhajának teszünk eleget, amilyen ez uton szólítjuk fel az összes Máv. fűtőházak munkásait, hogy az alább felsorolt kérdésekre legkésőbb 1907. évi november hó 15-ig pontos és kimerítő választ hozzánk beküldeni sziveskedjenek. Hány órát dolgoznak havonta? Hány órát dolgoznak vasár- és ünnepnapon és ebből mennyi órát kapnak megfizetve? Hogyan lesz elszámolva a vasárnapi munkaidő, pl.: ha 5 órát dolgoznak, mit fizetnek, 5 órát vagy 10-et? Van-e vasárnapi munkaszünet? Vasárnap és ünnepnapon van-e inspekción szolgálat és fizetnek-e ezért? Mennyi a napibér? Mennyi a pótbér? Mint fizetik a tulidót? Mikor, hány év után kapnak napibér-emelést? Megkapják-e a 8 napi szabadságot? És végül vannak-e ruhaszekrények, fürdők, leeresztőkémények, a csatornák ki vannak-e cementírozva és kimerítő információt a bánásmódot illetően.

Ezen kérdésekre legkésőbb november 15-éig kérjük az összes Máv. fűtőházakból a választ beküldeni.

Figyelmeztetés. Figyelmeztetjük azon összes tagjainkat, akik tagsági járulékaikkal hátralékban vannak, alapszabályszerű kötelezettségeiknek tegyenek eleget. Ellenkező esetben kénytelen a vezetőség az elmaradt tagokat a taglétszámból törölni.

A központi vezetőség.

A helyicsoportok közleményei.

A ceglédi helyicsoport november 5-én, kedden, este 7 órakor, saját helyiségében taggyűlést tart.

A petrozsényi helyicsoport november 11-én vezetőségi ülést tart. A tagjárulékkal hátralékban lévők a tagok sorából törölni fognak, ha tartozásaikat nem rendezik.

A zombori helyicsoport november 3-án taggyűlést tart, amelyen a központi vezetőség is képviselve lesz.

A győri helyicsoport minden esütörtökön este, Póder György vendéglőjében (Árpád-ut), taggyűlést tart.

A debreceni helyicsoport november 3-án, d. e. 9 órakor, rendkívüli közgyűlést tart, amelyen a központi vezetőség is képviselve lesz.

Értesítjük a tagtársakat, hogy a Szövetség helyiségében november hó 5-től kezdődőleg hetenként kétszer tudományos felolvasások tartatnak és pedig kedden este 8-9 óráig és szombaton 8-9 óráig.

Tömeges látogatást kér a vezetőség.

A szegedi helyicsoport az elsejére eső ünnep miatt taggyűlését e hó 9-én, szombaton, este 7 órakor tartja meg, amelyet felolvasás követ.

A miskolci helyicsoport újból megkezdte rendes működését. Beiratkozás kedden este, ugyanakkor vezetőségi ülés. Hivatalos óra 8-12 óráig.

A nagykanizsai helyicsoport sorozatos előadásai minden kedden és szombaton este 1/8 órakor veszik kezdetüket.

Minden tagtárs ott legyen, hogy szívét és elméjét képezhesse. Amit az iskolákban megtanulni a társadalom hibájából nem volt módunkban, azt ezeken az előadásokon kell helyrehozunk.

Egyben közöljük, hogy minden esütörtök este 7-8 óráig és vasárnap d. u. 3-5 óráig bizalmiférfi-értekezleteket tartunk, amelyen megjelenni minden bizalmiférfinak erkölcsi kötelessége.

A pécsi helyicsoport november 2-án, szombaton, este 1/8 órakor, saját helyiségében, rendes havi taggyűlést tart. A napirend fontossága megkívánja a tagok pontos és tömeges megjelenését.

A verseci helyicsoport november 10-én, délután 3 órakor, taggyűlést tart, amelyen a központi vezetőség is képviselve lesz.

Általános vasuti sztrájk Angolországban.

Az általános vasuti sztrájk várható kitörése foglalkoztatja most az angol közvéleményt és kormányt egyaránt. A milliomas vasutbarók által lepauszálított, megvesztegetett sajtó napról-napra rémesebb színekkel ecseteli a bekövetkező vasutas sztrájkra a társadalomra való romboló hatását.

Szidják, gyalázzák az „izgatónkat” — akár csak minálunk —, őket teszik jó eleve felelőssé a bekövetkezendőért, a miért a megelégedett, jó sorsúak örvendő vasuti munkások között az elégedetlenség magvát elhintve, előkészítik őket arra a harcra, amely megfogja szerezni az angol vasutasoknak a tényleges jólétet és megelégedettséget.

Hogy mikép fest az angol vasutasok jelenlegi jóléte, amelyet a vasutigazgatóságok a kormány és közvélemény félrevezetésére feltálatnak, erről a jólétről a „Népszava” a következőket írja:

Noha közismeretes, hogy a vasuti munkások munkaköre egyike a legnehézebbeknek és legveszélyesebbeknek, az angol vasuti alkalmazottak munkaviszonyai mégis aránylag rendkívül rosszak. 14, sőt 18 órai munkaidő nem tartozik a ritkaságokhoz és a munkásoknak jelentékeny csoportja még 20 korona hetibért sem kap. Nem csoda tehát, hogy a munkások már hosszabb idő óta mindent elkövetnek a gyalázatos munkaviszonyok javítására és különösen az „Amalgamated Society of Railway Servants”-ben (vasuti szolgák egyesült szervezete) szervezett munkások, kiknek Richard Bell, alsóházi tag a vezetőjük, tüntek ki mozgékonyaságukkal és erőyes fellépésükkel. A dúsgazdag vasuti társaságok azonban a munkások minden jogos követelését ridegen visszautasították.

Megjegyzendő tudniillik, hogy Angolországban az állannak magának nincsenek vasuti vállalatai, hanem egynehány társaságnak törvényes monopóliuma van vasutak építésére és fentartására és az állam csak bizonyos csekély ellenőrzési jogot tart fenn magának a vasuti társaságokkal szemben. A helyzet most az, hogy a vasuti társaságok élvezik ugyan az állami monopólium minden gazdasági, sőt politikai előnyeit, de a nép semmiféle befolyást nem gyakorolhat a vasutasok fizetvézetésére, még a kormány közvetítésével sem. Ellenkezőleg, a vasuti társaságok politikai hatalma és befolyása rendszerint oly nagy, hogy minden parlamentben és minden kormánytól keresztül tudják vinni a nekik kedvező vasuti törvényeket. Nem mutatja teljesen, de mégis némileg jellemzi a nagy vasuti társaságok politikai hatalmát az a tény, hogy jelenleg nem kevesebb, mint kerek negyven vasuti igazgató ül az angol alsóházban, a lordok közül pedig még ennél is jóval több, vagyis hatvan fizetett vasuti igazgató!

Érthető tehát, hogy a vasutak óriási gazdasági és politikai erejükre támaszkodva, nem csak hogy gőgösen visszautasították a munkások minden követeléseit, hanem még arra sem voltak hajlandók, hogy a munkásszervezet vezetőivel, mint a munkások megbízottjaival, tárgyaljanak.

A vasuti igazgatóságok ugylátszik abban bizakodnak, hogy az angol vasutasok nagy része, 500.000 még szervezetlen, míg a kisebb része, amely szervezett ugyan, azonban egymással testvérharcot folytató szervezetekben tömörül, amely képtelen lesz azután szembeállni a minden hatalmi eszközrel rendelkező vasuti igazgatóságokkal.

Ilyen körülmények között valóban nem csodálatos, hogy a vasuti igazgatók vérszemet kapnak és úgy mernek bánni a munkásokkal, ahogyan ők jónak látják. Az igazgatók azonban — egy látszik — mégis tulbecsülték a lenézésnek és megve-

tésnek azt a mértékét, melyet még ezen hátramaradt munkások is eltűrhetnek. Az „Amalgamated Society of Railway Servants” e napokban tartotta meg évi kongresszusát Middlesboroughban és az ott elhangzott beszédek megmutatták, hogy a munkások megteltnek tartják az elnyomatás és lenézés mértékét és hogy a végső küzdelemre is készek jo- gaik megvédeésért. Pozitív határozatot nem hozott a kongresszus a jelenleg tanusítandó magatartásra nézve, hanem a tagok összességére bízta annak elhatározását, vajjon általános sztrájkba lépjenek-e vagy sem. A szavazás, mely persze titkos, most folyik az összes helyicsoportokban és október 28-án fog befejeződni. Az eredményt természetesen nem lehet bizonyossággal előre mondani, azonban az általános hangulatból arra lehet következtetni, hogy a munkások nagy többsége a sztrájk mellett fog dönteni. (Tr- országban eddig a szervezet 240 csoportjának határozata ismeretes. 142 csoport egyhangulag, 64 csoport szótöbbséggel a sztrájk mellett szavazott. 37 csoport kijelentette, hogy minden körülmények között a vezetőséget támogatja. Hat csoport, tehát végképpen elenyésző szám, szavazott a sztrájk ellen).

Mindenki tudja, mily óriási károkkal és veszélyekkel jár egy általános vasuti sztrájk, azonban még a liberális lapok is elismerik, hogy a vasuti igazgatók autokratikus magatartása mellett a munkásoknak alig marad más hátra, mint a sztrájk! Nagyban könnyítik a vasuti munkások helyzetét, hogy a vasuti részvényeseket és sajtójukat kivéve, jóformán az egész ország rokonszenvvvel viseltetik nagy küzdelemükkel szemben. A szakszervezeti kongresszus állandó parlamenti bizottsága, az összes angol-oroszági szakszervezetek szövetsége és a parlamenti munkáspárt a mult héten tartott közös értekezleten Nagybritánia összes munkásai nevében kijelentették, hogy erkölcsi és anyagi támogatásban fogják részesíteni a vasuti munkásokat. Ami azonban még ennél is fontosabb, az a tény, hogy az egymással vetélykedő vasuti szakszervezetek is immár teljes egyetértést értek el a sztrájk esetén tanusítandó eljárásra nézve.

Természetes, hogy a vasuti igazgatóságok is mindent elkövetnek, hogy az öntudatra ébredt vasutasok küzdelmét letörjék. Büntetések, az isgatok rendszabályozása napról-napra követik egymást.

Mindez azonban csak növeli az elkeseredést és végeredményében ez fogja meghozni angol vasutas-testvéreinknek a győzelmet.

A branyicskói dinamitmerénylet.

Dévaról táviratozzák, hogy e hó 23-án, szerdán vette kezdetét az az esküdszéki tárgyalás, mely hivatva volt kideríteni a branyicskói hid ellen elkövetett dinamitmerénylet indító okait. A merénnyellett annak idején lapunk is kimerítően foglalkozott. A vádpont szerint július 17-én a Maros-folyón át vezető hidra dinamitpatronokat helyeztek el. A Budapestről este Branyicskó alá érő gyorsvonat alatt a dinamitpatronok felrobantak. A tett elkövetésével Nedelkovics Márton révész s Vandelli Lajos olasz kö- műves vannak vádolva. Az ügyész vádja gyilkosság kísérletéről szól.

A terjedelmes vádirat felolvasása után, mely szerint a cselekedetet az teszi különösen súlyossá, hogy a gyorsvonaton 156 utas volt és ha a hid a gyorsvonat áthaladásakor robbant volna fel, úgy az utasok életüket veszítették volna. Nedelkovics védője előterjesztést tesz, amelyben azt mondja, hogy kedden arról értesült, hogy Aradi Viktor, ki augusztus 22-én Földváron hasonló merényletet követett el vonat a ellen, a dinamitot a dévai rézbányától szerezte meg. Aradi Viktor vallomásában azt mondja, hogy a rézbányából lopott dinamittal a branyicskói hid órénél járt s töle enni kért, valószínű tehát, hogy a Földváron augusztus 22-én elkövetett merénylet a jelen esettel okozati összefüggésben áll s arra kéri a törvényszéket, hogy a főtárgyalást halassza el és a vizsgálatot ebben az irányban terjessze ki. Ecélből a brassói törvényszéktől Aradi bűnügyi iratainak beszerzését kéri, mert ott az ügy már be van fejezve és Aradi mint közveszélyes örült a lipótmezői tébolydában őrizet alatt áll. A törvényszék a védelem

előterjesztését elutasította és kimondta, hogy a főtárgyalást megtagadja. Ezután Nedelkovits vádlottat hallgatták ki, aki azonban tagadja, hogy része lett volna a merényletben. Az elnök figyelmezteti, hogy a csendőrök előtt másképp vallott, mire a vádlott megjegyzi, hogy ezt csak *kinjában tette*. A tárgyalás folyik.

Ferrari Dávid, a gyorsvonat mozdonyvezetője vallomásaiban elmondja, hogy 57 kilométeres sebességgel haladt; midőn a hid közvetlen közelébe ért, nagy robbanást hallott és a mozdony lámpái hirtelen kialudtak s a mozdony ablakai betörték. Azonnal befekezett, de megállani csak a hid végén tudott. Visszamentek a hid tulsó végére és ekkor látták a robbanás eredményét. Vallomása végén azt mondja Ferrari, hogy ha a vonat sebessége kisebb, vagy ha kanyarulat van a pályán, a vonat a *Marosba zuhant volna*. Ferrari után a szakértő kihallgatása kerül sorra, míg ezek után apróbb körülményekre hallgatnak ki több tanut. Fosztó Elek körjegyző vallomásaiban előadja, hogy ő vette fel a tanukkal az első jegyzőkönyvet, melyben a vádlottak mindent beismertek s a tett színhelyén mindkettő megmutatta, hogy miként helyezték a sinre a dinamitot. Tanunak Nedelkovits vádlottal való szembesítésekor vádlott tagadja, hogy Fosztót látta vagy vele beszélt volna. Ezzel szemben Vandelli másodrendű vádlott beismeri, hogy mindketten ott voltak s megmutatták, hogy hova tették a dinamitot. Ez volt az első önkéntelen beismerés. Pénteken a bizonyítási eljárást befejezték s *szombaton* a perbeszédre került sor.

A perbeszéd elhangzása után az esküdtek visszavonultak a verdíkt meghozatalára. Félőrai tanácskozás után hirdette ki az esküdtek főnöke az eredményt, mely szerint mindkét vádlottat *bűnösnek mondták ki gyilkosság kísérletének büntetésében*, minek alapján a törvényszék Nedelkovics Mártont 6 évi és Vandelli Lajost ugyancsak 6 évi fegyházra ítélte. A védők *semmiségi panaszt jelentettek be*.

A HÉT ESEMÉNYEI.

Munkássors. Zomborból jelentik: *Ósivác* vasuti állomásán Bus Miklós vasuti munkás egy nagy hordót fel akart emelni. A hordó azonban kicsuszott a kezéből s oly szerencsétlenül esett a lábára, hogy az alsó lábszára eltört.

Kisiklott a vonat. Szolnokról jelentik: A Budapestről 12 óra 20 perckor elinduló 610. számú személyvonat, amelynek 4 óra 10 perckor kell Szolnokra érkeznie, jóval 4 óra után a szolnoki pályaudvaron *hibás váltóállítással* következtében *kisiklott*. Az utolsó három kocsi *megrongálódott*. *Három utas súlyosan és négy könnyen megsebesült*. A súlyosan sebesültek közt van Laufer Rozália, Fegyvernekről. Éjszaka olyan értesülést kaptunk Szolnokról, amely szerint a vonatkisiklásnak *két halottja van*.

Balesetek a nyugati pályaudvaron. Matiz István 27 éves raktárfelügyelő tolatás közben leestett egy vasuti kocsiról és súlyos sérüléseket szenvedett. A mentők a Bethesda-kórházba szállították.

Csuz József 42 éves napszámosnak a 7-ik számú raktárban egy 4 mm. súlyú láda esett a ballábjára és több helyen eltörte. A mentők a Rókus-kórházba viték.

A ferencvárosi vasuti katasztrófa ügyében megindult vizsgálatról a magyar államvasutak igazgatósága felhivatalosan a következő jelentést adta ki:

„A vizsgálat megállapította, hogy a katasztrófaért a felelősség a *tehervonat kísérő személyzetét*, Dobi János váltóórát és Zsiba Sándor pályáórát terheli. A tehervonat kísérő személyzete ugyanis a szigorú tilalom dacára, megállás nélkül haladt keresztül a Budapest-kiterő állomáson. Dobi János és Zsiba Sándor váltóórát pedig keresztül bocsátották a váltón a tehervonatot, noha a gyorsvonat részéről *harangjelzést kaptak*. Az igazgatóság Cinnemann Edét, a tehervonat mozdonyvezetőjét, Dobi János váltóórát és Zsiba Sándor pályáórát *felüggesztette állásától*. A forgalom zavartalanul tart.”

A rendőrség a fenti jelentés alapján mit tehetett egyebet, mint hogy letartóztatta Cinnemann Ede mozdonyvezetőt, Dobi János váltóórát és Zsiba Sándor pályáórát.

Vasuti katasztrófa. A sűrű és szinte megszokott vasuti katasztrófák száma egy angol expressz kisiklásával szaporodott. A Londonból érkezett jelentés rövid, de nem kevesebb mint *tizenhat ember haláláról számol be*. A tudósítás szerint a Bristolból érkező északnyugati expresszvonat Shrewsbury állomás közelében, amidőn egy kanyarulatnál befordult, *kisiklott*. *Tizenhat személy életét veszítette és negyvenen megsebesültek*. Valószínű, hogy a katasztrófa áldozatainak száma sokkal nagyobb.

Megint vonatösszeütközés. San-Sebastiánból jelentik: Orisnál a személyvonat összeütközött egy tehervonattal, minek következtében *huszonegy ember súlyosan megsebesült*.

A vonat kerekai alatt. Borzalmas vasuti katasztrófa történt Baranyavármegye Sumony és Szentlőrinc községei között. Erdődi Károly és Perczel Márkus pécsi csizmadiamesterek a sumonyi vásárról igyekeztek hazafelé Dékán József fuvaros kocsiján. A kocsison kívül még Hatos István és Perczel Miklós ült a kocsin. Amikor a vásárról hazatérők kocsija a nyitott vasuti átjárónál át akart robogni a pályatesten, hirtelen feltűnt egy tehervonat, amely *elütötte a kocsit*. Az összeütközés rendkívül heves volt. A kocsit a tehervonat gépjé közel 6 méter távolságra ellökte. A kocsin ülők közül Hatos István csizmadiaségéd és Perczel Miklós inasgyerek a vonat alá bukkant, míg a másik három ember a pályatesten kívül zuhant a földre. Hatos és Perczel *szörnyet haltak*, Dékán József és Perczel Márkus *súlyosabb sérüléseket* szenvedtek. Egyedül Erdődi Károly menekült meg minden jelentősebb sérülés nélkül. A sebesülteket a pécsi kórházba, a halottakat pedig a szentlőrinci állomásra szállították.

A hivatalos vizsgálat megállapította, hogy a szerencsétlenség azért történt meg, mert az *átjárónál nincs sorompó*. A kocsit közvetlenül a vonat előtt akart elhajtani, amely azután elütötte.

Vasuti balesetek. *Leégett vasuti kocsi.* Kedden este a Budapestről Szabadkára érkező tehervonat furcsa szállítmánnyal érkezett meg. *Az egyik kocsi lángokban állt*. A több mint száz kocsiból álló tehervonat a gyorsvonat gyorsaságával robogott be a pályaudvarra, hol természetesen nagy meglepetést keltett a vonat, melynek útját tűzkévék világították meg. A pályaudvaron gyorsan lekapcsolták az égő kocsit, mely messze világító lánggal égett.

A vasuti személyzet megkísérelte oltani a tüzet, de fáradozása hiábavaló volt. A kocsi faalkatrészei teljesen elégett, csupán a kerekok és a tengelyek maradtak épek. A kigyulladt kocsit Kunszentmártonon kapcsolták a vonathoz s az *Temesvárra* volt irányítva. A kocsi egy temesvári szállító cég butorokkocsija volt és egy temesvári államhivatalnok ingóságait szállította és így csupa könnyen égő holmival volt tele. Valószínű, hogy vigyázatlanságból keletkezett a tűz.

Szeged-Rókus állomásról a pénteken délután két óra 48 perckor elindított 4080. számú tehervonatba, amelyet Szeged-rendezőpályaudvar bejáratil jelzőjénél megállítottak, belötközött az utána jövő 4010. számú szállítónak, melynek mozdonyvezetője a tilosra állított jelzést későn vette észre. Az összeütközés következtében két utas jelentéktelenül megsérült, a tehervonat utolsó két kocsija *kisiklott és három kocsi megsérült*. Az akadályt helyreállították.

Szabadkáról táviratozzák: A Szabadka melletti Kelebia állomáson szombaton reggel a 970. számú teher- és 942. számú gyorstehervonat összeütközött. Mindkét vonat Budapest felől jött s a gyors-tehervonat Kelebiánál utolérte a közönséges tehervonatot, melyet nem vett észre, mert az utolsó kocsin levő *jelzőlámpa nem égett*. Az összeütközés következtében Ferenczi György *fékező* leesett a kocsiról s *lábát törte*, ezenkívül két *vasutas szenvedett sérülést*.

Trencsénből jövő távirat jelenti:

Tornayos vasuti állomás közelében a Nagytapolcsány felé menő vonat egy a sín páron áthaladó szekeret darabokra tört és a benne ülő *két embert agyonvázta*. A vonatban nem esett kár.

Ezért a borzalmas szerencsétlenségért a vasut-igazgatóságot terheli a felelősség.

A két emberhalált okozott szerencsétlenség színhelyén ugyanis a sinek országuton mennek keresztül, olyan helyen tehát, ahol forgalom van és ahol a vasut áthaladása idején sorompónak kell lennie. Itt nem volt sorompó. Ez okozta a szerencsétlenséget. De hát voltaképpen mire való is az a sorompó!? Hiszen: „a vonatban nem esett kár”. És ez a fontos.

Kigyulladt az Aradról Szegedre induló gyorsmotor tengelye a makói állomás közelében. Nagyobb kár nem történt. A motoros elé gőzmotort kapcsoltak és azzal folytatták az utat Szegedig.

Vasuti szerencsétlenség. Breslauból (Borosló) jelentik, hogy a német határ közelében fekvő Soznowicze orosz-lengyelországi város pályaudvarán a Visztula-Ivangorod vasut *személyvonatnak* kedden délelőtt *nekiszaladt egy veszélyes tehervonatnak*. Az összeütközés hatása rettenetes volt. Déli tizenkét óráig *18 halottat* húztak elő a roncsok alól.

Megtamadtak és kiraboltak egy vonatot. — mint Kjelcecből (Kjelci, orosz kormányzóság székhelye) jelentik — Sztakov állomás mellett. A vonaton a vasutigazgatóság pénztárosa is utazott. A támadók lekapcsolták a lokomotívt és elmenekültek. Katonákkal üldözik őket.

Villamos vonatösszeütközés hírét hozza egy londoni távirat. Szombaton reggel — így jelentik Londonból — nagy szerencsétlenség történt a külvárosban. Egy villamos kocsi belerohant egy másik, álló villamos vagonba, amely *zsúfolva volt utasokkal*. Mind a két kocsi darabokra tört. *Öt utas meghalt, a többiek mind megsebesültek*.

Jogi tanács.

Szövetségünk tagjai jogi tanácsot nyerhetnek minden csütörtökön este 7—8 óráig a szövetség helyiségében: *VII., Garai-utca 16., I. em. 6.* Szövetségünk jogtanácsosa, *Dr. Kadosa Marcel* ügyvéd *Izabella utca 13.* alatt lakik. Vidéki tagtársaink levélben nyerhetnek jogi tanácsot.

Szerkesztői üzenetek.

Istvántelek. Szívesen helyt adunk ama helyreigazításnak, hogy a „Nsz.”-ből átvett hír dr. Barakonyi ellen *tulzás*. De viszont megállapítjuk, hogy a cikk éle korántsem dr. Barakonyi ellen, aki különben a Máv. munkások között bizonyos népszerűségnek örvend, irányult, hanem a Máv. igazgatósága ellen. Akárhányszor megessik, hogy a Máv. orvosai kénytelenek jobb meggyőződésük ellenére cselekedni, mert hát ők is ama bizonyos „*vas-fegyelem*” alatt állanak.

Dr. Barakonyi ur mindezeknek tudatában volt és ezért eszeágában sem volt a cikket „*helyreigazítani*”, míg azok, akik „*gyűjtő-íven*” akartak dr. B.-nak bizalmat szavazni, helyesebben tették volna, ha azoknál a lapoknál kopogtattak volna, ahol a kérdéses közlemény napvilágot látott. Ezek a lapok bizonyára tudni fogják ily esetekben a kötelességüket és egy-egy nyilvánosság előtt történt őszi helyreigazítás dr. B. ra nézve is értékebb, mint az oly buzgósággal gyűjtött bizalom-aláíráások.

Szentiványi Árpád urnak. Örülünk, hogy a sajtóper *megindította*. Állunk elébe.

Nagybecskerek. Átadjuk a jogvédőnek. Most még nem közöljük, majd inkább a tárgyalás menetét. Jogvédőről a szövetség majd gondoskodik.

Gyalog Lajos, művezető, Szolnok. Ön ahelyett, hogy azzal törődne, vajjon a munkásainak lesz-e elég keresete, folyton azt kutatja, hová teszik a bizalmiférjak a Szövetség tagsági díját. Ezt csak bizza mi reánk, mi meg tudjuk ön nélkül is védeni a tagok érdekét. Ehelyett inkább arra ügyeljen, hogy ne jöjjön nyilvánosságra az, hogy *Ürög Zoltán bognár az ön házi favágója*.

Szolnok. Deák Ferenc nem járhatja lapunkat.

Felelős szerkesztő: **Faragó Dezső.**

Világosság könyvnyomda r.-t. Budapest, VII. Nyár-utca 1.

HIRDETÉSEK.

E rovat alatt közöltékért a kiadóhivatal nem vállal felelősséget

(A szerencse otthona.) A sokat áhított, mindenki által ostromolt szerencse ezernyi szeszélye kiszámíthatatlan. Hiába üldözzük, ha nem akar közeledni felénk, míg sokszor önmagától szinte következetesen kegyeibe fogad bennünket. Talán legjobb bizonyosság erre az osztálysorsjáték. Ha például a Gaedicke A. budapesti bankház eredményeit nézzük úgy a most lefolyt sorsjátékban, mint a múltbanis, tapasztalhatjuk, hogy ez a bankház valószínűleg állandó otthona a szerencsének. Ugyiszólván minden napra esik egy főnyeremény a Gaedicke-bankházban, melynek ügyfelei a két utolsó osztálysorsjátékban többek között a 400.000, 60.000, háromszor a 30.000 és 20.000, a mostaniban pedig a 90.000, 80.000, 50.000, 25.000 és hatszor a 15.000 ötször a 10.000 koronás főnyereményeket nyerték. Ez a körülmény meg a Gaedicke-bankház mindenkor pontos és gyors ügykezelése magyarázzák azt a hatalmas forgalmat, melynek e közmondásos szerencséjü bankház örvend

ki eddig eredménytelenül ját-
szott az osztálysorsjátékon,
ki még egyáltalán nem kísérelte
meg abban szerencsáját,
ki tényleg főnyereményhez
akar jutni,
ki pontos és előzékeny kiszol-
gálásban akar részesülni,
az forduljon bizalomtelje-
sen a legnagyobb szerencsegyűjtődéhez:

GAEDICKE bankházához

Az I. oszt. huzása 23 és 25-én.

Ezen huzásokhoz ajánlunk:

Egész	Fél	Negyed	Nyolcad	sorajegyet
12.—	6.—	3.—	1.50	koronáért.

A pénz beküldéséhez szükséges postai befizetési lapok ingyen és bérmentve.

Gaedicke

bankház

Budapest, Kossuth Lajos-u. 11v.

Egyetlen egy és pedig a most befejezést nyert 20. osztály-sorsjátékban nagyrabecsült vevőinknek a következő nagyobb nyereményeket fizettük ki:

400.000, 90.000, 60.000, 40.000, 25.000,
2 á 20.000, 15.000, 10.000 és sok 5000 k.-ás
és egyéb nyereményeket.

$\frac{1}{12}$ sorsjegy
12 korona

$\frac{1}{24}$ sorsjegy
6 korona

$\frac{1}{48}$ sorsjegy
3 korona

$\frac{1}{96}$ sorsjegy
1.50 korona

Szíves azonnali rendelést kérünk fenti számokra, hogy e szerencseszámok köz-
ben el ne fogyjanak.

A hét melyik
napja

különösen

fontos Önnek?

Oly számot szívesked-
jék nálunk megren-
delni, mely azon nap
mellett áll, melyen
különös élményekben
volt része.

Vasárnap	Hétfő
2400	3210
Kedd	Szerda
35351	40786
Csütört.	Péntek
58399	83962
Szombat 109518	

Török A. és Társa
bankház r.-t. Budapesten.

Legnagyobb osztálysorsjegy-üzlet.

Központ: IV. ker., Szervita-tér 3c. sz. alatt.

Fiókok: Váci-körút 4, Teréz-körút 46. szám.

Szenzáció a szabóipar terén.

Most, amidőn szabóiparosaink a mérték utáni ren-
delést megdrágították, a fővárosi sajtónak köteles-
sége pártfogásba venni ama cégeket, amelyek a
drágaság dacára a régi és olcsó árak mellett igye-
keznek a közönség igényeit kielégíteni. A szabó-
ipar terén egy ilyen nélkülözhetetlen cég a „*Hazai*
Versenyszabóság“. A cég, amely a modern technika
vivmányaival nyitotta meg nagyszabású műhelyeit,
VII., Thököly-(Csömöri-)ut 3. szám, I. emelet, ki-
zárólag mértékszerinti uriruhák készítését fogja
eszközölni. A „*Hazai Versenyszabóság*“ vezetői,
mielőtt nagyszabású műhelyeit megnyitotta, kül-
földi tanulmányokat végzett, hogy a megrendelő
uriközönség igényeit, a páratlan egységes szabott
ár mellett kielégítse. A „*Hazai Versenyszabóság*“,
hogy kiterjedt megrendelő közönséggel bírjon az
egységes árrendszert is. életbeléptette s a mérték
szerinti megrendelt férfiruhát, felöltőt vagy téli-
kabátot a legfinomabb szövethől **30 korona**
árban állapította meg. E hallatlan olcsóság a szabó-
ipar terén, valóban szenzációt fog kelteni. Hogy a
vidéki uriközönség is ezen uriruhákat megrendel-
hesse, elhatározta, hogy bárkinek, aki levéllel a
céghez fordul, gazdag minta kollekcióval egytem-
ben mértékvételi utasítást és divatlapot szívesen
küld ingyen és bérmentve.

Magyar
Vasutas Naptár
1908-ra

már megjelent!

Felkérjük a csoportok vezető-
segeit, tudassák velünk, hogy hány
darab naptárt küldjünk részükre.

A Magyar Vasutas Naptár
kiadóhivatala.

Máv. jobbparti Üzletvezetőségének állandó szállítója.

SCHMIED LÖRINC
BUDAPEST, VII., THÖKÖLY-UT 17.

Dus választéku raktár ur-, női- és gyermek-
cipőkből, valamint mindennemű házi-cipőkből
az alant felsorolt árakon:

Férfi vixos cugos cipők	— — —	frt 3.50, 4.50-ig
„ box fűzős vagy gombos	— — —	„ 4.50, 5.50 „
„ cugos	— — —	„ 4.50
Női zerge fűzős vagy gombos	— — —	„ 3.50, 4. — „
„ cugos	— — —	„ 3.30, 3.70 „
„ box fűzős vagy gombos	— — —	„ 3.50, 4.50 „
„ chevreau fűzős vagy gombos	— — —	„ 4. —, 5. — „
Gyermekecipők	— — —	1.20 frtől feljebb

Halina és bőrcsizmák. Fájós és szenvedő lábakra nagy
gandot fordítok.

Vidéki megrendelések mérték vagy minta szerint pon-
tosan és gyorsan eszközöltetnek.

Vasutiak áruengedélyben részesülnek.

Hirdetmény.

Ezennel közzhírré tétetik, hogy miután a **Magyar Királyi Pénzügyminiszterium** ellenőrző
közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XXI. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizs-
gálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása **1907. november hó 21. és 23-án** tartatik meg. A huzások a **Magyar királyi**
állami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a huzási teremben.
Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1907. évi október hó 27-én.

MAGY. KIR. SZAB.
OSZTÁLYSORSJÁTEK IGAZGATÓSÁGA.

Lukács.

Hazay.